

4/1939

ARHIEPISCOPIA TOMIS
BIBLIOTECA N. 12089

ANUL XVI

Aprilie 1939

No. 4

TOMIS

REVISTĂ EPARHIALĂ DE CONSTANȚA

CEL CE VA BEA DIN APA, PE CARE O VOIU DA EU,
 NU VA INSETA IN VEAC. — IOAN IV. 14

d. 35 859 / 1963

S U M A R

1. <i>Indrumătorul Liturgic</i>	Referent
2. <i>Cred în Dumnezeu</i>	Pr. M. Buric
3. <i>Straja Țării</i>	Referent
4. <i>Explicare de texte la străjeri</i>	Pr. D. Șoavă
5. <i>Străjeria la școala primară.</i>	Pr. R. Datcu
6. <i>Straja Țării și Biserica</i>	Pr. M. Radu
7. <i>Prohodul eroilor.</i>	Pr. Znagoveanu
8. <i>Partea oficială</i>	
a) <i>Circulări</i>	
b) <i>Bilanțul Casei Clerului</i>	
c) <i>Informațiuni</i>	
d) <i>Mișcarea personalului</i>	
e) <i>Tablou de cărți pentru cercuri.</i>	

T O M I S

Revistă oficială eparhială de Constanța
Sub patronajul Prea Sfințitului
EPISCOP GHERONTIE

Indrumătorul Liturgic

de P. S. Gherontie Nicolau
Episcop de Constanța

Partea mistică și practică a Creștinismului a fost laturea, care a preocupat mai în deosebi pe Prea Sfințitul nostru Episcop Gherontie, din tinerețe. Aceasta este și o urmare a însușirilor naturale, cu cari este înzestrat.

Un poet, sau orice artist, când produce o operă, el este cel întâi, care-i simte și apreciază valoarea, trăește acea producție și celorlalți, care-l admiră sau ascultă, li se comunică prin operă o parte din simțămintele autorului. După gradul de plăcere estetică, care-i produce, apreciază pe autor. Trebuie să adăogăm la aceasta, că cel ce apreciază, sau judecă o lucrare, o producție artistică, trebuie să fie și el cunoscător. Spre exemplu o poezie, sau producție literară, n'o poate simți, sau aprecia, de cât cel ce are și el un bagaj de cunoștințe, sau simțămintele educate în acea direcție. Asemenea se apreciază și un sculptor, pictor sau muzicant. Pentru profani astfel de opere n'au valoare și pentru acești oameni nici nu se simte nevoia a le cunoaște, sau contempla.

În artă mai mult, ca în orice altă ramură de activitate, trebuie să ai și o înclinație naturală, să ai ceva înăscut, pe care cultivându-l, aduce perfecționare creatoare.

Prea Sfințitul Episcop Gherontie a fost de la natură înzestrat cu talentul cântării, pe care l-a cultivat, l-a perfecționat și în viață a fost un artist neîntrecut. Chiar acum la elatea care i-a hărăzit-o Dumnezeu, e cel întâi în biserica noastră, în această privință, fapt recunoscut și de comisia Sfântului Sinod, în raportul de apreciere a acestei lucrări, făcut sfântului Sinod.

P. S. S. n'a îngropat talantul, care i-a fost dat de la Dumnezeu ci l-a înmulțit, făcându-și o comoară de admirat.

Tehnician în executarea serviciului divin, cine asistă la slujbele care le face, este transportat și i se comunică simțăminte și contemplații, cari rămân amintiri frumoase și îndemnuri spre piositate. Apariția acestei lucrări este un eveniment liturgic și de artă muzicală, care va însemna epocă de progres pentru întreaga biserică ortodoxă română, prin scopul care-l urmărește: de a uniformiza tipicul și cântările sfințelor liturghii ale Sf. Ioan Gură de Aur și Grigore Dialogul. Rândueli, cum este serviciul care trebuie efectuat la vizitele canonice ale înaltei Ierarhii bisericești, la vecernie cutilie și priveghere, slujba în sobor cu Arhiereu, nu erau nicăeri tipărite cu reguli precise și amănunțite, iar când se prezentau ocaziuni de acest fel, preoții nu aveau mișcări sigure, se proceda după voe ceiace producea în asistenți nedumeriri și îndoeli de capacitate față de clerici. Rânduile așezate nu sunt ceva nou, sau inovații, ci bazate pe tradiția bisericii, pe tipice și lucrări studiate. Au bază în isvoare, care sunt citate și recunoscute ca autoritate. Ocupațiile P. S. Episcop Gherontie din tinerețe, în centre însemnate de conducere a bisericii: la Episcopia de Roman, unde a conlucrat cu Melchisedek și Gherasim Safirin, la Madona Dudu din Craiova, la Catedrala Mitropolii Ungro-Vlahiei și ca profesor de practică liturgică la Seminarul Nifon, i-au impus a studia și aprofunda tipicul și cântarea bisericească, al cărui rod este lucrarea aceasta.

Chiar obișnuitul liturghier editat de atâtea veacuri și de atâtea ori, n'avea regulile de tipic uniforme și îndestulătoare, ca atunci când se executa în sobor

serviciul divin, să știe fiecare ce rol are și să se miște și zică la fel.

Această mare lacună o împlinește P. S. nostru Episcop prin această operă, în sensul căreia n'a mai apărut până acum în ortodoxie nici o lucrare.

Liturghia mai înainte sfințită, pe care mulți dintre preoți ezită a o efectua, ca greutate de tipic, e așa lămurită și amănunțit explicată, în cât se execută cu plăcere și cu mișcări sigure.

Este o laudă, care se aduce bisericii ortodoxe pentru frumusețea serviciilor divine, care le are rînduite și prin elaborarea acestei lucrări Prea Sfințitul autor, a urmărit să se execute serviciul divin liturgic de orice liturghisitor în felul artistic și mistic, cum P. S. S. execută cu talent și piositate.

Cântările expuse pe amândouă muzicele și din cele mai uzitate, cunoscute de cât mai mulți, dau posibilitatea să poată fi folosite de toți și de ardeleni, care nu cunosc muzica orientală.

Cuvintele întrebuițate, litera, chenarele, formatul cărții și chiar hârtia îți dau impresia de mișme de monastire aie vechilor tipărituri românești.

Această tehnică grafică și de limbă a fost adoptată și de alți autori și revizuitori de cărți bisericești, cum au făcut P. S. Irineu Mihălcescu cu Liturghierul și Părintelele Profesor Nae Popescu cu Moliftelnicul.

Aceasta este cartea, care ne trebuie atât de mult și care se așteaptă spre folosință.

Referent.

CRED IN DUMNEZEU....

Și făgăduesc să urmez învățăturile Străjii Țării, pentru a deveni o bună străjeră (sau strejer) a Țării, Neamului și Regelui nostru, este legământul pe care micușile odrasle școlărești l'au făcut — în cadrul unui serviciu Divin — în ziua Sfântului M. M. Gheorghie, Patronul acestei organizații de sănătoasă educație morală, religioasă, fizică și de serioase orientări și înalte ideluri naționale.

Concepție și organizație Augustă, Straja Țării se întregrează, prin activitatea ei, eminentă în structura psihologică și organică a Neamului nostru, dovedindu-se astfel a fi și a rămâne irefutabilul instrument de redresare morală și socială a Națiunii, prin pregătirea, efectiv îmbucurătoare, a generațiilor de mâine, cheazășia de aur asupra viitorului, indiscutabil alături și încorporată în viguroasa activitate ecleziastică a Bisericii Ortodoxe dominante în Statul Român și a ficei fidele a acesteia, Școala activă, creatoare de superioare valori și integre caractere.

Aceasta era și este o poruncă imperioasă a vremurilor actuale, și o necesitate de viață de prim ordin a tineretului care bâjbâia în a și construi un viitor, departe de tot cece este nobil, înalt și desăvârșit în ființa Neamului nostru.

Intemeiată pe două mari virtuți creștine: Credința în Dumnezeu și iubirea de Patrie, Neam și Rege, organizația Straja Țării constituie temelia de granit a edificiului național.

Și cum n'ar fi astfel, când din preocupările grijului de fiecare clipă a comandanților acestei Regale Instituții, se desprinde categoric un crez: Credință și muncă pentru Țară și Rege.

Poate să fie ceva mai sublim?

În concertul națiunilor ce ne înconjoară, și mai ales al celor pe al căror prim plan de preocupări înalte este problema gingașă a tineretului, în sens de o mai conștiințioasă pregătire și mai largi orizonturi spirituale, nu există un crez mai adecuat specificului național respectiv, similar celui subliniat mai sus, plămădit cu caracteristică perspicacitate regală, din religia Patriei monarhia națională și demofilia, sentimentul adânc al dragostei de poporul românesc și de instituțiile lui.

Prin această demofilie, Straja Țării pregătește tineretul pentru a pătrunde valoarea unei instituții ca monarhia, care este coloana vertebrală a întregii Istории Românești, pe de o parte, iar pe de altă parte să înțeleagă însemnătatea covârșitoare de acoperământ spiritual pe care o are Biserica străbună în viața acestui popor.

Or nu tot astfel e pusă și rezolvată problema pregătirii tineretului în Germania hitlerisică, Italia fascistă și Rusia bol-

șevistă, unde preocupările educative a celor în cauză sunt determinate de curente politico-sociale, condiționate în existența lor de voința și tenacitatea unui om de stat, și deci relativ viabile.

În această fundamentală deosebire de vederi și preocupări educative stă originalitatea concepției și specificul organizării Străjii Țării, care — din primul moment — își propune să cultive în mintea și sufletul tineretului, nobile și alese sentimente de credință în Dumnezeuul părinților și strămoșilor noștrii și de sacrificiu și iubire fără de margini față de Țară, Neam și Dinastie, indiferent de Augusta Persoană a Suveranului hotărâtor, la un moment dat, de soarta Națiunii.

Astfel pregătit, tineretul Străjer are puțința să străbată cu privirea zări cât mai îndepărtate, bucurându-se de binefacerea unui orizont cât mai larg, și respirând adânc un aer proaspăt, sănătos și parfumat cu mireasma iubirii de Dumnezeu și de semenii, a sacrificiului de sânge pentru Patrie în ceasuri de bătălie și a muncii prospere pentru fericirea și consolidarea scumpei noastre Patrii, realizează deviza devenită sacrală: „Credință și muncă pentru Țară și Rege” și legământul de răscolire a conștiinței și de freamăt a sufletului: „Cred în Dumnezeu și făgăduiesc să urmez învățăturile Străjii Țării pentru a deveni o bună străjeră (sau străjer) a Țării, Neamului și Regelui nostru”, făcut în zi de sărbătoare, în haină de sărbătoare și cu sufletul scaldat în lacrimi de bucurie, implorând: „Fă să răsară peste noi lumina feții Tale, Doamne”, (Ps. 4.6) și „Vom crește ca grâul și vom înflori ca via”, (Osea 14.^{5.7}) sub bolta de armonizare socială și desăvârșită ordine morală a Bisericii Tale, încălzită de focul sacru a învățăturilor Divine ale lui Hristos Isus Domnul, Fiul Tău și Mântuitorul nostru.

Biserica, care astăzi nu mai este un simplu monument venerabil ce aparține trecutului, ci o putere vie și actuală, o pârghie necesară sbuciumatei vieți prezente, n'a fost și nu este absentă dela înfăptuirea acestei uriașe opere educative și, în consecință, cu prisosință își exercită rolul spiritual pe care l'a avut în plămădirea, conservarea și diriguirea vieții neamului românesc, binecuvântând și consfințind actul solemn pe care străjerii l'au făcut în ziua Patronului lor: Sf. M. M. Gheorghe, cu mâna pe tricolorul pavilionului național și cu mintea înfiptă în cerul slavei lui Dumnezeu.

Pentru aceasta, ea este îndreptățită să aștepte și să prețindă străjerilor:

- 1) Jertfa buzelor lor: laudă și mărturisire. (Evrei 13.15).
 - 2) Jertfa trupurilor lor: (Romani 12.1).
 - 3) Jertfa bunurilor lor materiale: binefacerea. (Evrei 13.16).
- Străjeri, luați aminte.

*Preot Econom Mihail I. Buric
Protoiereu*

STRAJA ȚĂRII

Două cuvinte, care cuprind în ele multă însemnătate.

E destul să ne gândim la trecutul sbuciumat al neamului nostru și să cugetăm, că de nu ar fi fost treji și de strajă părinții noștrii, n'am fi putut înfrunta atâtea vitregii. Dacă sufletele lor n'ar fi fost întărite prin credința în Dumnezeu și ajutorul lui, de mult am fi pierit. Pământul binecuvântat de Dumnezeu al acestei țări, din adâncă vechime a fost ținta de pradă a hoardelor sălbatece. Și să se poată aduna viețile jertfite ar fi înadevăr, ca în cântecul patriotic, ce-l repetăm la dese ocaziuni: munți de oase și riuri roșii de sânge.

Dar aceste dorinți vrăjmașe, de a stăpâni pământul bogat al țării noastre, cu isvoare de aur negru și cu lanuri de aur natural, nu sânt mai mici ca atunci. Avem destui vrăjmași, vecini sau îndepărtați, care ne pândesc, să ne afle că sântem slabi și să se repeadă asupra noastră.

Un ins, sau o familie, prin curajul ce-l are moștenit de la părinți și strămoși, săvârșește acte de curaj, de credință, sau chiar de înțelepciune, pe când cei ce nu-s urmași de familii cu renume, rar fac fapte mari.

E recunoscut apoi, că cel ce lâncezește e permanent fricos și la prima ocazie neavând exercițiu și curaj, perde cauza.

De aceia, noi ca cei ce sântem pândiți permanent de dușmani flămânzi și răi, ca cei ce ne tragem din neam de oameni cu trecut, care ne lăudăm cu el la crice ocazie, nu se cade a lâncezi. Sânt mai mulți acei care fac averile, de cât cei ce pot păstra ce au moștenit.

Și cine nu desprețuește, pe cel ce nu i în stare să-și păstreze moștenirea ?

De aceia, spre a fi continuu treji, spre a nu întina amintirea părinților, prin nevrednicia de a nu răspunde la somațiile, ce ni s'ar face, de a da bunătățile noastre altora, trebuie să ne pregătim, să fim treji, să stăm de strajă.

Lucrul acesta trebuie să-l facem din timp, să deprindem pe copii cu munca, exerciții de apărare, să le cultivăm sufletele în virtuțile străbune și în credința părinților noștri.

Acesta este rostul strejerii.

Care părinte nu este vesel, când vede pe copilul său voinic, sprinten, curajos, vorbește neînfricat, nu se teme de orice împrejurare, ci învață a trece prin pericole cu sânge rece și a nu fi slab de fire ?

Așa se exercitează străjerii.

Nu ne place a avea copii sănătoși, să se deprindă cu suferința, munca, plimbarea, cunoștinți practice, care-s de folos ?

Așa sînt educați străjerii.

Intotdeauna se învățau la școală lucruri frumoase, se citeau prin cărți fapte creștinești, dar nu se puneau în practică.

Acum strejerii le învață și le fac.

Exemplu: la o școală de fete de gospodărie rurală — Gara Periș — n'au servitori, strejerele fac toate cu schimbul, au grădină de flori, de pomi, de zarzavat, crescătorie de păsări, de animale, magazii cu produse. Atelierele produc încontinuu valuri de țesături și lucruri.

Altă școală — Strejerele stolului Liceului din Orhei — au adunat bani pentru un nenorocit, căruia i-a ars casa. A ajutat o femeie săracă, care avea copil mic. Dă ceai zilnic la câte 2 cuiburi de strejere sărace de la școlile primare. Au curățit casa și spălat rufele unei femei sărace bolnave. (Ziarul «România» din 31/III/939).

Un cuib sanitar de la o școală îngrijește și curăță o fântână, de unde iau mulți apă de băut. Alt cuib drege o podișcă fărâmată din comună.

Obligațiunile religioase strejerii le împlinesc cu voe bună și de Paște toți s'au spovedit și împărtășit.

La o școală primară — Andrășești Ialomița — străjerii întrețin curățenia în biserică, neavând cântăreț plătit nici paracliser. De Paște au spălat în biserică pe jos și așternuturile. Fac cu schimbul, ajutând preotului în biserică la slujbă, pe care o cunosc.

Intrețin curățenia în curtea bisericii și cimitir.

Iată lucruri și fapte, care le fac lor cinste și părinților bucurie.

Deci iată educație complectă a corpului și sufletului. Ținta e pregătirea pentru o viață, care până acum era unilaterală, acum e integrală, e complectă.

E o îndrumare spre lucruri, cari le trebuie în viață și o cerință a timpului, la care trebuie să răspundem, dacă vrem să ființăm ca națiune, căci numai așa și fiecare din noi va putea progresa în fapte bune.

Dar ținta supremă, care se urmărește e a fi buni cetățeni, buni fii al neamului și bisericii. Apărarea patrimoniului sfânt, e datoria tuturor. De aceia entuziasmul strejerilor la ridicarea pavilionului, e balsamul care se revarsă în sufletul fraged și curat.

Inălțarea minții către Dumnezeu, prin prezența preotului și rugăciuni, îi întăresc, pregătindu-i pentru jertfă, când li se va cere. Recunoștință deci înfăptuitorului acestei instituții

Credință și muncă pentru țară și rege.

Referent

Explicare de texte biblice la străjeri

«...Fiți buni unii cu alții, miloși și iertați-vă unul pe altul, cum v'a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos» (Ef. 4—32).

Iubiți Străjeri,

Cel mai mare dar sufletesc al omului, este acela de a erta, celui ce i-a greșit. Și pentru că fiecare om greșește cât trăește pe pământ, are nevoie de a erta el altora și de a fi iertat și el de către alții. Dar omul greșește nu numai față de alt om, ci greșește mai ales față de Dumnezeu.

De câte ori calcă porunca lui Dumnezeu, de câte ori face păcate, înjurând, furând, vorbind de rău pe altul, poreclind, de atâtea ori greșește față de Dumnezeu, căci El a zis să fim buni și să ne purtăm frumos în viață. Pentru aceea, străjeri, noi ne rugăm cu toții și fiecare în parte, de mai multe ori în zi, zicând în rugăciunea „Tatăl Nostru“ „și ne iartă nouă greșalele noastre, precum și noi iertăm, greșiților noștri“. Deci, acela care nu iartă, celui care i a greșit, nici Dumnezeu nu-i va ierta lui, căci așa cere în rugăciune. Pentru aceea voi, ca străjeri mai ales, se cuvine să fiți buni unii cu alții, miloși și să iertați, când cei din jurul vostru v'a greșit. Ca exemplu de bunătate și iertare să aveți în tot timpul în mintea voastră, pe Mântuitorul Iisus Hristos. El, atunci când oamenii răi îl băteau cu biciul, când îi băteau piroane în mâini și picioare, s'a rugat lui Dumnezeu, Tatăl Său, pentru ei zicând: „Tată, iartă-le lor!“. Deci El nu numai că i-a iertat, dar mai mult chiar, s'a rugat pentru cei care L chinuiau. Și tot Mântuitorul a învățat pe oameni zicând: „Să iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți bine celor ce vă urăsc, binecuvântați pe cei ce vă blestămă, rugați-vă pentru cei ce se poartă rău cu voi“. Voi trebuie să faceți așa cum a zis Mântuitorul, ca să dați dovadă că sunteți adevărați străjeri ai țării și ai credinței moștenite din străbuni. Amin.

«Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să-ți fie ție bine și să trăești ani mulți».
(Exod XX—12).

Iubiți Străjeri,

Una dintre cele mai sfinte și mai plăcute inimi de copil, dintre datoriile ce le avem de împlinit pe pământ, sunt datoriiile către părinți. Și după cum părinții au ca cele mai dragi ființe pe pământ copiii, tot așa copiii, trebuie să-și iubească înainte de toate părinții. Ei trec în viață prin multe și mari suferințe pentru copii. Munca lor din zori și până'n noapte, nu este altceva decât iubire pentru copii. Pentru aceea, străjeri, recunoștința noastră față de munca și străduința pe care o depun părinții pentru noi, nu este niciodată deajuns. Ori cât ni s'ar părea că-i iubim, nu este de ajuns. Să-i iubim și mai mult. În porunca 5 din Decalog, Dumnezeu a spus că acelui copil, care nu-și iubește și nu-și respectă părinții, nu-i merge bine în viață și nu trăește mult. Și noi ne arătăm iubirea față de părinți, atunci când ascultăm de ei, când facem ce zic ei. Străjeri, iubiți părinții, nu le răspundeți necuviincios, nu-i supărați, nu le amărăți zilele cu nebulii și cu fapte rușinoase. Și aceasta trebuie să știți, că părinți ai voștri sunt și învățătorii în frunte cu M. S. Regele Carol al II-lea, Marele Străjer, cari vă învață carte și vă luminează mintea, vă îndeamnă și vă dă învățături folositoare pentru viață. Iubiți-i și pe ei. Ascultați i și le urmați sfaturile. Supuneți-vă cu dragoste lor.

Aceasta este porunca lui Dumnezeu și dorința Marelui Străjer, să ne iubim și să ne respectăm părinții și pe mai marii și sfătuitoarii noștri. Amin.

Pr. D. Șoavă

Parohia Mircea Vodă jud. Constanța

Străjeria la școala primară

În toate timpurile și la toate popoarele, tineretul a fost obiectul cel mai de seamă, asupra căruia ochii conducătorilor s'a îndreptat și a căror principală preocupare a fost. Este natural să fie așa, pentru că viitorul unui popor de acest tineret atârna.

La Romani, la Spartani și la toate popoarele vechi, problema aceasta a tineretului a fost pe primul plan.

Problema tineretului este azi preocuparea cea mai înaltă pentru conducătorii statelor moderne.

Se știe, că instituția cea mai în drept să facă educația' a fost și este școala. A trecut și ea ca și popoarele respective prin multe evoluții. Fiecare pedagog a venit cu sistemul lui de educație.

Ba, la unele popoare școala a fost direct sub influența politicii și pusă în slujba ei.

Pe noi, ne a ferit Dumnezeu de influența politicii în școală. Dar a suferit de alt mare rău. S'a crezut, că este o instituție, care pe lângă educația ce o dă, să fie izvorul de unde tineretul să-și capete cunoștințele folositoare vieții, ca apoi orice tânăr ieșit după băncile școlii, să-și formeze o carieră.

Dacă așa este, înțelegem greșit rostul școlii. Ea numai este atunci acea instituție însemnată în Stat, care să ne dea oameni morali și să formeze caractere. Acesta este rostul școlii, pe care-l arăta odată Regele Carol I spunând: «Formați caractere».

Iată cum arată P. S. nostru Episcop rostul școlii: «Nu i de ajuns să dai elevului numai cărți profane, chiar bine scrise; trebuie să-i dai cărți înfrânătoare și morale. Este timpul să adăpăm tineretul nostru cu învățături bazate pe morala socială și evanghelică» («Tomisul» — Sept. și Oct. 1938 — pag. 10). Acesta este rostul școlii.

Școala românească va fi de azi încolo, cea forță creatoare a neamului, va fi acel rezervoriu din care vor ieși cetățeni de elită, va fi plămada care va forma caractere tari — viitorul Patriei.

Marele Pedagog al neamului, Regele culturii românești, a înțeles spiritul vremii, ca școala să formeze indivizi folosi-

tori în toate ramurile sociale și întreg domeniul statului.

Așa a răsărit ca un soare nou, acea mare instituție națională «Straja Țării».

Străjăria a izvorât din mintea Aceluia, care întruchipează în ființa Lui puterea de rezistență a neamului.

Străjăria era o nevoie națională și a fost botezată de frăsăși Capul Statului.

Străjăria putem s'o socotim, ca o pepenieră națională, în care crește, se întărește și se desăvârșește tineretul, viitorul de aur al Țării.

Din cuvântarea M. S. Regelui la serbările dela 8 Iunie 1938 se desprind acestea:

«A trecut încă un prag în dezvoltarea mișcării de regenerare a generațiilor viitoare. După jumătate de deceniu, printr'o credință neșovăitoare, a acelor care ne-au înhămat la această muncă, putem să spunem fără înconjur, că drumul biruinții ne este larg deschis. Cei cari până eri au fost necrezători în opera noastră, astăzi, încep să priceapă cât de înaltă, cât de desinteresată și cât de adevărat patriotice sunt morala și înfăptuirile străjăriei. Au trecut fără prea mari greutate anii de băjbăire a începuturilor, de azi înainte ni se deschid larg în fața noastră porțile viitorului întru consolidarea sufletului generațiilor viitoare.

Fără ură pentru alții, noi credem în puterea și dreptul de viață a României, noi credem, că tot ceiace au clădit cu atâta râvnă înaintașii noștri este temelia, pe care trebuie clădit sufletul nou al României viitoare». (Straja Țării Bulet. No. 5—6—1938 pag. 3).

La această mare acțiune de regenerare a neamului prin străjărie, a fost chemată toată dăscălimea română, de unde nu lipsește nici profețimea.

Străjăria își are izvorul în fibrele cele mai adânci ale trecutului nostru istoric. Din aceste umbre nevăzute ale trecutului își trage și numele. Straja Țării, — căci de strajă au stat străbunii, pentru a ne păstra ce avem azi.

Este reîntoarcerea la vechea morală a neamului nostru, este reîntoarcerea la credința strămoșească, la cultul eroilor trecutului, la munca cinstită, care dă sens vieții, este reîntoarcerea la naționalismul voveozilor, dragostei lor de credință și de neam. Străjărismul se hrănește din seva lăsată de înaintașii noștri.

Străjăria este ca un mare șantier de muncă, care luminează și ajută pe țăranul de mâine, nădejdea Țării, nu numai cu vorba, dar și cu fapta rodnică și creatoare

În programul ei domină, am spus, credința în Dumnezeu, care în vremuri de răstărite, ne-a fost zidul cel mai puternic de apărare împotriva vitregiilor timpurilor.

Biserica Ortodoxă Română a fost și este, grăitoarea și

păstrătoarea zestrei celei mai scumpe, «pe care stăbunii se luptară, s'o scape de păgâni».

De aceea în străjărie, Biserica își are locul cel mai de cinste.

Și noi suntem chemați alături de învățătorimea română, tovarăși ai noștri de muncă, pentru ridicarea neamului.

Să altoim aceste rămurele cu altoiul Sf. Scripturi.

Ei sunt creștinii și cetățenii de mâine ai Țării. Să străjuim întru curățenia sufletului lor.

Să fim vrednici la chemarea Marelui Străjer, căci avem în mâinile noastre aluatul.

Să-i dăm forma pe care o vrea Biserica și Țara.

Cu ochii ațintiți spre viitorul neamului, să fim veșnic călăuziți de deviza:

«Credință și muncă pentru Țară și Rege».

Pr. R. Dateu

Straja Țării și Biserica

Zicea o prea frumoasă istorioară morală, că un împărat așezase în postul cel mai periculos, pe unul din cei mai devotați supuși ai săi. El trebuia să fie strajă neadormită, care în orice clipă să fie în stare a anunța pe marele său domn, de pericolul, care s'ar fi apropiat. Au trecut multe zile frumoase și paznicul credincios, cu toată rigurozitatea misiunii sale, nu a avut prea multe de suferit. Dar deodată, au început să apară zile negre și furtunoase. Soarele și-a ascuns ultima rază de lumină și crivățul vijelios a început să involbure nourii, cari au prins să cearnă din ce în ce mai deși fulgi mari de zăpadă. Odată cu sosirea unei nopți întunecate, gerul a început să crească. Toate făpturile au căutat un cât de sărăcăcios adăpost, numai sentinela credincioasă a continuat să stea de veghe înaintea cabanei sale. În zorii dimineții, odată cu încetarea viscolului, împăratul a început să ia seama celor din jurul palatului său. Deodată, toată ființa i s'a cutremurat de cecece a văzut la poarta castelului; înaintea «cabanii, în poziție dreaptă și cu arma în mâinile sale, acoperit de sus până jos de un strat subțire de albă zăpadă, stătea străjerul credincios; înghețase la postul de pază. Ochii împăratului au început să se scalde în lacrimi și mâinile întinzându-și spre cap a luat coroana, lucrată din aur și pietre prețioase și a așezat-o pe capul bravei sentinele.

Câte straje, asemănătoare în credință celei pomenite mai sus, nu a avut și neamul nostru românesc! Câte din ele nu vor fi murit la postul lor de pază!

Plaiurile noastre frumoase și bogate au constituit doară cărarea, pe care, timp de o mie și ceva de ani, hoardele barbare au trecut spre inima Europei. Ele veniau ca stolurile de lăcuste, veniau, treceau și în urma lor nu lăseau decât praf și cenușă. Aproximarea pericolului trebuia anunțată. Departe de sătulețele, în cari frații Români își duceau viața de astăzi pe mâine, pe câte o colină, pe câte un dâmb înalt, stăteau de veghe, străjerii. Strânși în jurul focului, câteodată mai îngânau vre-o doină, strângătoare de inimă și storcătoare de lacrimi, altădată lăseau tăcerea să le înfeșe întreaga ființă, dar totdeauna urechile lor erau ațintite spre cel mai mic șgomot, care venia din depărtare. Și la vreme de pericol o singură dorință mai aveau pe lume: vii, sau spânzurați de șeaua cailor dragi, sa ajungă cât mai repede în mijlocul tovarășilor iubiți și prin cuvinte sau prin mușenie de moarte, să i anunțe de sosirea dușmanului. Câteva sunete de buciom și din pământ eșiau vitejii apărători, cari de multe ori muriau până la unul, pentru salvarea pământului lor sfânt. Astăzi însă, apa năvalnică și turbure a năvălitorilor a trecut și în albia, aproape în formă de cerc a României, au rămas numai pietrile, numai fiii neamului românesc. În locul străjerilor avem străjerii. Ei vegheză ca viitorul țării să fie dintre cele mai frumoase. Nu mai sunt strânși în jurul unui foc material, ci ființa le este luminată de văpaia credinței statornice în Dumnezeu și de jarul iubirei până la jertfă, față de tron și țară.

Și în adevăr, multe și în același timp mari și frumoase au să fie rezultatele educației, pe care ține să o dea copiilor, organizația „Straja Țării“, Căci copilul, căruia i se va spune de multe ori în cursul unui an, despre onorul pe care un întreg regiment în frunte cu comandantul l a dat unui brav sergent, care-și țâra cu anevoe piciorul rupt în războiu, copilul, care va auzi de multe ori pe an, cum eroina Ecaterina Teodoroiu, a luat arma în mâini și a murit în primele rânduri, copilul, care va auzi adesea, cum soldații noștri bravi luptau până când li se risipea ultima picătură de viață, acel copil, la vreme de nevoe, se va face una cu pământul, pentru apărarea patriei și a neamului.

Și oare se va înfricoșa de moarte ostașul de mâine, când din frageda-i tinerețe se obișnuiește să risipească flori și lacrimi pe mormintele vitejilor? Va șovăi să treacă, la vreme de nevoe, în viața viitoare, el, care aude ori de câte ori participă la Sf. Liturghie, cum se roagă preotul pentru odihna sufletelor celor morți pe câmpurile de luptă, pentru apărarea țării, întregirea neamului și slava sfintei noastre biserici? Desigur că nu. Școlarul român, care-și începe munca de fiecare

zi cântând „Trăiască Regele în pace și onor“ și „Trăiască patria cât soarele ceresc“, nu va admite ca picior străin să calce peste glia sfântă a strămoșilor, decât numai într'un singur caz: piciorul să treacă peste mormântul lui. Și copilul, în vâzul căruia se ridică și fâlfâie mereu stindardul național, nici o clipă nu va putea să stea la umbra unui steag strein. El va ști să moară, înghițind tricolorul românesc, căci a zis preotul și el cântă de multe ori:

„Iar când fraților m'oiu duce de la voi și-o fi să mor,

„Pe mormânt atunci să-mi puneți mândru nostru tricolor“.

Și dacă, pentru cimentarea în sufletul copilului, a dragostei față de tron și țară, straja poate să realizeze așa de mult, tot atât de mult va putea realiza și în ce privește sădirea și dezvoltarea în sufletele fragede ale copiilor, a virtuților date de Atotputernicul Dumnezeu și predicate de biserică. În vătătura bisericii este piatra din capul unghiului, pe care a fost clădită această organizație. Și are acest important rol biserică, deoarece straja a fost formulată din primele ei începuturi de un om crescut lângă altar, de un om, care și-a petrecut copilăria sub vișinii și zarzării unei biserici din Bucovina, în privdorul deschis al unei case parohiale, lângă ciasloave și lângă icoane cu chipuri dumnezești, maiorul Teofil Sidorovici și în urmă a fost dezvoltată și însușită de marele Rege ortodox, Măjestatea Sa Carol al II-lea. Și iată ce spune Doctrina străjerescă“:

„Alături de multele preocupări de redeşeptare ale virtuților naționale, străjeria păstrează și răsădește credința în Dumnezeu, care de veacuri ne a fost pavăza dătătoare de nădejdi. Biserica ne-a fost și ne rămâne piatra unghiulară a destinului nostru istoric. Neamurile, cari s'au depărtat de căldura credinței, s'au risipit ca fumul în cele patru vânturi. În străjerie, biserica ne este farul, călăuzitor de drumuri. Înțelegând cu desăvârșire marele precept, care zice: „nimic fără de Dumnezeu“, făuritorii strejeriei au știut să așeze la fundamentul instituției lor piatră, pe care vânturile și sorburile lumesti nu vor fi în stare să o macine, au ales biserica.

„Străjeria lucrează și îngenuche sub epitrahie“, după cum s'a exprimat marele nostru orator, D-l Gh. Mugur. Și mare este bucuria bisericii, când vede cum, la răsărit și la apus de soare, străjerii, fie că se află înaintea pavilionului înfipt în țărnam de mare sau înaintea unuia ridicat în dumbravă de munte, îngenuchind cu comandantul, intonează „Tatăl nostru“. Se bucură biserica, când vede cum ființele plămădite se străduesc să îndrepte crucile și troițele, părăsitate pe la răspântii de drumuri, făcând în jurul lor, garduri de flori. Se bucură foarte, când în dimineața de sărbătoare poate înlocui corul Arhan-

ghelilor din ceruri, cu glasurile puțin vinovate ale copiilor. Și bucuria îi crește, când vede că strejerii, nu numai când sunt în biserică știu să laude pe Dumnezeu, dar ei îl măresc în orice timp și în orice loc.

Domnul Teofil Sidorovici, într'un articol intitulat „Majestatea Sa Regele Carol al II-lea, exemplul virtuților străjerești“, după ce ne arată cum Suveranul, a făcut o amănunțită inspecție la centrul de instrucție străjerească de la Breaza, inspecție, care a durat de la răsăritul soarelui până când umbrele serii au coborât peste hăurile munților și stelele au început să clipească pe cer, încheie astfel :

„Nimeni, din cei, cari au avut norocul să fie de față, nu va putea că uite niciodată, acele clipe de pătrunzătoare și zguduitoare emoție, când sub lumina palidă a lunii și sub candelă miliardelor de stele se săvârșia o adevărată taină a legăturii dintre Rege, copii și popor, cari, îngenunchiați de la mic și până la mare, au făcut să răsună până departe negurile codrilor, cu refrenul cântării sfinte :

„Cu noi este Dumnezeu

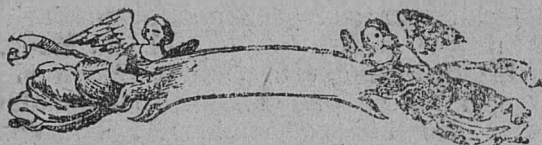
„Înțelegeți neamuri și vă plecați

„Căci, cu noi este Dumnezeu.

„Straja Țării“, această instituție, care caută să facă din membrii ei adevărați creștini, de la Dumnezeu este voință și primii servi ai Domnului, adică preoții, datori sunt să o sprijinească acum și totdeauna.

Pr. M. Radu

Principesa Elena, Ialomița

PROHODUL EROILOR

(INĂLȚAREA DOMNULUI)

CÂNTAREA I

I

*In mormânt vieață pus ai fost, ostașe,
Și s'au spăimântat oștirile păgânești,
Vitejia ta străbună proslăvind*

II

*N'ai murit, ca un rob în străbunul pământ,
României dăruși sângele tău sfânt,
Și vrăjmașii ei de veacuri ai înfrânt.*

III

*Te slăvim, ostașe, pretutindenea mort
Pentru desrobirea fraților chinuiți,
Să fim împreună toți un grai și-un port.*

IV

*Cel ce-ai pus pe fugă oști sleite în fier,
Ne'ngrozim și nu gândim, că zaci în mormânt
Ci cu trupul tot te-ai înălțat la cer.*

V

*Ostașe, plini de răni și de boale 'n război,
Armele n'ai lepădat și nici n'ai fugit,
Până nu zdrobiși al liftelor puhoi.*

VI

*Stăpânul a toate pe hotarele vechi
Ai rămas biruitor și slăvit în veci,
Celace eroinic peste moarte treci !*

VII

*In mormânt vieață ai adus, ostașe,
Cu 'ndrăzneală și cu chinuri de nou martir,
Ale noastre lăcrămi prefăcând în mir.*

VIII

*Cu cei răi, ostașe, fuși prieten silit,
Cu ei Dobrogea pierduși în chip umilit,
Mișelește 'n Turtucaia ai pierit!*

IX

*Cel frumos cu fapta și cu sufletul bun
In tranșee apărași Țara de dușmani,
Ca un înger în Moldova te luptași.*

X

*Iadul cum va 'nghiți rîul sângelui tău,
Ce-a umplut văi în Carpați și-al Dunării val,
Și'n Siret al apei vad din mal în mal?*

XI

*Dulcea ta privire se 'ngrozește cu-amar,
Văzând norul de vrăjmași peste munți trecând,
Ca lăcuste Țara noastră înneacănd.*

XII

*Nici de duhuri de morți îngrozit nu fugiși,
Când în foc la Mărășești singur te opriși,
Și mai tare te-ai luptat și biruiși.*

XIII

*O minune la toți ai rămas proslăvit,
Dupăce vrăjmașii tăi armele-au zvîrlit
Și de brațul tău învinși rău, au fugit.*

XIV

*In mormânt coborând, ca și Domnul Hristos,
Îngîmfași ochi de vrăjmași te-au privit fălos,
Că'n pământ vei piere cu trup stricăcios.*

XV

*Adevăr luminos în nevoi te-am avut,
Topind spaima din fugari, ce treceau de Prut,
Când dușmane oști sileau, să fii pierdut!*

XVI

*În mormânt adormind, stele'n cer au pierit,
Luna giulgiul ți-a țesut din raze de-argint,
În el ca și moaște sfânt te-a învelit:*

XVII

*Celace în palmă Budapesta ținuși,
Blând și înțelept te-ai purtat atunci,
Pâinea ta învinșilor cu drag dăduși.*

XVIII

*Din potopul de foc, ce-a căzut la Oituz,
Ai eșit învingător, strigând tuturor:
— „Pe-aici nu se trece, ca un călător”.*

XIX

*Ca lumina din cer cu priviri îngerești —
Luptând aprig la Siret și la Mărășești —
Chipul tău lucì în lupte vitejești,*

XX

*Mulțimea de vrăjmași peste noi a venit,
Cu măhramă de plânsori Țara s'a cernit,
Bucureștii inima și-a înegrit!*

XXI

*Murind tu de voe, lăsași rîu de plânsori:
Au plâns satele 'n amurg orașele 'n zori,
Au plâns ochii triști de mame și surori!*

XXII

*S'a schimbat și vremea de înfrângerea ta,
Când Moldova te-a primit gol și însângerat,
Fiii Moscovei în taină te-au trădat.*

(Va urma)

Preot G. Znagoveanu

Partea Oficială

*COPIE de pe ord. Sf. Episcopii No. 2082/939 trimis
Protoierilor.*

Prea Cucernice Părinte,

În conformitate *Regulamentului pentru organizarea și activitatea cercurilor pastorale-misionare* și ca urmare ordinului Nostru No. 1356/939, vi se trimite — alăturat — tabloul cercurilor pastorale-misionare din protopopiatul Prea Cucerniciei Voastre.

Spre o mai bună și uniformă funcționare, vă dăm următoarele instrucțiuni:

- 1) Președinții i-am confirmat pe 2 ani (Art. 7).
- 2) Prima ședință se va ține în parohia președintelui de cerc și cu acea ocazie în ședința intimă se va stabili:
 - a) Se va face un tablou cu itinerarul pe întreg anul, vorbitorii și subiectele predicilor din ședințele dela biserică și ale conferințelor pentru ședințele după masă (art. 17), ținând seamă de dispozițiile art. 21. Din acestea un exemplar se va trimite Sfintei Episcopii.
 - b) Se va ceti Regulamentul cercurilor, spre a se ști în amănunțimi de toți preoții și cântăreții, consemnându-se în procesul-verbal.
 - c) Se va alege un secretar de ședință, care va fi și casierul „fondului misionar“ (art. 9).
 - d) Unde e cazul și un misionar. (art. 10).
 - e) În acea ședință se va semna și declarația prevăzută la art. 66 din Regulament și care va fi în două exemplare, unul rămânând la Prea Cucernicia Voastră și unul îl veți înainta Sfintei Episcopii.
- 3) Pe lângă sumele ce vor rezulta din veniturile dela biserică, în ziua ședinței, se va face și o chetă, pentru „fondul misionar“, din care se vor cumpăra: broșuri, iconițe, cruci și se vor da gratuit la ședințe credincioșilor (art. 67). Sumele fondului vor fi prevăzute în fiecare proces verbal în total.
- Asemenea se vor da socotelile de venit și cheltueli în fiecare ședință.
 - 4) Se atrage deosebită atenție asupra art. 64.
 - 5) Ședințele după masă se vor ține în cadrul Căminului Cultural local și vor începe neapărat la ora 2, pentru ca preoții să aibă timp a-și face serviciile eventuale din parohie, ca botezuri, cununii, înmormântări (art. 24). Asemenea servicii poate face și dimineața, dacă sunt a-

ranjate mai dinainte, ținând însă seamă, că serviciile în parohie, nu sunt un motiv de lipsă dela cercuri.

6) Se atrage atențiunea asupra art. 68, relativ la discuțiile și durata ședințelor intime.

7) În ședința intimă se va face și discuții asupra predicii zilei, cu dorinți de perfecționare, nici de cum cu răutate.

8) În fiecare ședință intimă se va face și o dare de seamă, sau analiză literară a unei scrieri teologice sau literare. Lucrarea va fi scrisă și după cetire depusă la secretar, care o va înainta cu procesul verbal prin Protoierie Sfintei Episcopii. Cele bune se vor publica în Tomis. Cel puțin cu o ședință înainte se va stabili cartea, care va fi analizată în ședința viitoare. Vom trimite o listă de asemenea cărți.

9) Ni se vor trimite programe de ședinți de după masă, spre a le publica în Tomis ca modele.

10) Itinerarul și subiectele nu se pot schimba în cursul anului.

11) Ar fi de dorit ca la ședințele cercurilor să ia parte credincioși din toate parohiile, repartizându i la prânz la buni creștini, spre a se cunoaște între ei.

12) Pentru unificarea serviciului divin, se recomandă Liturghierul ediția 1937 a Prea Sfințitului Arhiepiscop Irineu Mihălcescu, ca având tipic mai mult scris. Asemenea limba e fără arhaisme sau neologisme, ci cu miresme de monastiri.

13) Vise atrage atențiunea, că în noile cerințe ale timpului toate categoriile de funcționari lucrează intens și au răspundere. La aceasta obligăm și pe preoți.

14) În împrejurările excepționale de astăzi, preoțimea să și facă datoria de reprezentanți ai bisericii, încurajând pe cei slabi, alinând pe suferinzi, ajutând cu sfatul și cu fapta. Să fie în fruntea tuturor comitetelor de ajutorare și sprijin.

Cu arhieresti binecuvântări.

Episcop, GHERONTIE

Consilier Referent, *Icon. M. Rădulescu*

COPIE după ord. Sf. Episcopii No. 2282 din 20 Aprilie 1939 trimis Protoiereilor din jud. Durostor și Caliacra.

Prea Cucernice Părinte,

Cu temeiul No. 2282 din 18 I. c. stabilind atribuțiunile și cercul de activitate al Prea Cucernicului Protoiereu Misionar din Cadrilater, Preot E. Oprișan, vi se aduc la cunoștință aceste dispozițiuni, invitându-vă a le executa și a lucra în deplină armonie.

Va avea următoarele însărcinări culturale și misionare pe întreg Cadrilaterul:

1) Atribuțiunile, pe care le prevede Regulamentul cercurilor pastorale-misionare, pentru misionarii cercurilor art. 53, le va putea îndeplini P. C. Protoiereu în conlucrare cu misionarul cercului, la toate cercurile pastorale din județul Durostor și Caliacra.

2) Va avea delegație a inspecta activitatea cercurilor din aceste județe Art. 71.

3) Va conlucra, inspecta și da directive misionarilor numiți în cadrul Pregătirii Premilitare.

4) Va controla dacă se aplică dispozițiile deciziei ministerului Cultelor și Artelor No. 26208 din 11 Iunie 1938, publicată în Revista «Tomis» pe Noembrie și Decembrie 1938. Unde nu s'a aplicat, să se ia măsuri a se aplica.

5) I se va da un tablou de preoții misionari numiți în cadrul Pregătirii Premilitare.

6) Asemenea i se va da un tablou de cercurile pastorale misionare.

7) Va înainta cât de curând posibil un tablou de sectanții din aceste două județe, care va cuprinde pe comuni, felul sectei, numele și pronumele sectantului, naționalitatea, sexul, etatea, neavând un asemenea tablou la Sf. Episcopie.

8) Va trimite Sfintei Episcopii rapoarte lunare de activitatea depusă și de mișcarea sectelor, iar la 15 Martie un raport anual, făcând și propuneri.

9) Va inspecta toate centrele sectare, stabilind un plan de activitate local, cu misionari Pregătirii Premilitare ai cercurilor pastorale și preotul locului.

10) Va supraveghea ca ședințele cercurilor după masă șezătorile și serbările culturale religioase, să se dea în cadrul Căminelor Culturale.

11) Va emula pe preoți în lucrările de acest fel — dela punctul 10—și ne va trimite spre publicare în Tomis dări de seamă și programe din cele mai reușite.

12) Președinții de cercuri și preoții în parohi vor pune la dispoziție mijloacele de transport P. C. Protoiereu misionar, din fondul misionar al cercului respectiv.

13) Va putea dispune, ca fondurile misionare ale cercurilor preoțești să fie întrebuințate unde va fi nevoie și în alte comuni afară de cele din cerc.

14) Va inspecta activitatea preoților în cadrul Pregătirii Premilitare și Străjerii.

15) Va inspecta învățământul religios în școala primară

16) Va lua contact cu fiecare Protoiereu și prin proces

verbal va stabili modalitatea de supraveghere a Cercurilor pastorale misionare și va comunica Sfintei Episcopii rezultatul.

17) Antetul și ștampila vor avea următoarea titulatură:
Sf. Episcopie Constanța Protoieria Misionară din Cadrilater.

18) Sediul va fi în orașul Ostrov.

Cu arhieresti binecuvântări.

Episcop, (ss) GHERONTIE

Consilier Referent,
(ss) Pr. M. Rădulescu

*COPIE de pe convocarea adunării eparhiale No. 2385
din 21 Aprilie 1939.*

G H E R O N T I E

Din mila lui Dumnezeu Episcop al Eparhiei Constanța,
vechiul Tomis și al Durostorului

Către iubiții și onorații membri ai Adunării Noastre Eparhiale, har vouă și pace dela Domnul Nostru Iisus Hristos iar dela smerenia Noastră arhieresti binecuvântări:

Pe baza art. 132 și 134 din „Statutul pentru organizarea Bisericii Ortodoxe Române”, a Înaltului Decret Regal No. 1169 din 17 Martie 1938, precum și art. 98 din Regulamentul de alegere și constituire a organelor reprezentative din Patriarhia Română, convocăm Adunarea Eparhială a Episcopiei Constanței, în sesiunea ordinară, pe ziua de 7 Mai 1939, ora 10 dimineața.

ORDINEA DE ZI:

- 1) Te-Deum, la Catedrala Episcopală, ora 10 a. m.
- 2) Cuvânt de deschidere.
- 3) Alegerea biroului.
- 4) Raportul Secției Administrative.
- 5) Raportul Secției Culturale.
- 6) Descărcarea gestiunii și aprobarea bilanțului pe 1938—1939.
- 7) Situația generală a încasărilor și plăților pe 1938—1939.
- 8) Aprobarea bugdtului pe 1939—1940.
- 9) Diverse.

Dată în reședința Noastră din Constanța, azi 21 Aprilie, anul mântuirii una mie nouă sute trei zeci și nouă, iar al păstoriei Noastre al XIV-ia.

Episcop, (ss) GHERONTIE

B I L A N Ţ U L

Casei de Economio, Ajutor și Credit a Clerului Ortodox Român — încheiat la 31 Decembrie 1938

Nr. crt.	ACTIVUL	S U M E L E		Nr. crt.	PASIVUL	S U M E L E	
		Parțiale	Totale			Parțiale	Totale
		Lei	L e i			Lei	L e i
	I. Disponibil:				I. Capital Membrilor		
1	Cassa	287.518		1	Cotizații	58.307.687	
2	Cassa de Depuneri	6.640.656		2	Depuneri spre fructificare	7.336.789	65.644.476
3	B. N. R. Ct. Virament	22.259	6.950.433		II. Fonduri realizate		
	II. Plasamente:			3	Fond de rezervă	2.650.978	
4	Imprumuturi pe termen scurt	34.403.732		4	Fond de amortiz. imobil & mobilier	443.768	
5	Imprumuturi pe termen lung	26.018.020	60.421.752	5	Fond de ajutoare și pensuni	1.012.902	
	III. Investiții			6	Fond de acoperirea pierderilor	50.000	
6	Mobilier	247.604		7	Fond de Instituții de asistență	500.000	4.657.648
7	Imobil	4.953.921	5.201.525		III. Diverse Conturi		
	IV. Diverse Conturi			8	Dobânzi reportate pe 1939	1.383.906	
8	Soc. de asig. Națională	60.353		9	Prime de asigurare	36.726	
9	Diverse de lichidat	811.332	871.685	10	Impozite 4 și 8% as. salarii	9.383	1.430.015
	Total activ		73.445.395		Total pasiv		71.732.139
	V. Conturi de ordine				IV. Profit & Pierdere		
10	Efecte comerciale în garanție		46.854.611	11	Beneficiul net		1.713.256
	Total general		120.300.010		Total		73.445.395
					V. Conturi de ordine		
				12	Depunători de ef. comerc. în garanție		46.854.611
					Total general		120.300.010

Președinte, **Prof. Pr. H. Rovența**

Director, **I. C. Costescu**

Șeful Contabilității, **Al. Pegulescu** Expert Contabil

Verificat și găsit în concordanță cu scriptele

Cenzori: **Pr. Gh. Păuleanu** și **Pr. G. C. Căpănuș**

www.ziuaconstanta.ro

CONTUL PROFIT și PIERDERE

al Casei de Economie, Ajutor și Credit a Clerului Ortodox Român — încheiat la 31 Decembrie 1938

Nr. crt.	CHELTUELILE	SUMELE		Nr. crt.	VENITURILE	SUMELE	
		Parțiale	Totale			Parțiale	Totale
		Lei	Lei			Lei	Lei
	I. Dobânzi plătite :				I. Dobânzi încasate		
1	2% Dobânzi asupra cotizațiilor	967.128		1	6% Dobândă asupra împrumuturi pe 1938	4.320.006	
2	2 X 4% dob. asupra depunerilor spre fructificare	184.800	1.151.928	2	1% Fond cheltueli	503.346	4.823.352
	II. Fonduri create				II. Venituri diverse:		
3	Fond pentru acoperirea pierderilor	50.000		3	Comisioane la asigurări	14.186	
4	Fond pentru instituții de asistență	500.000		4	Taxe de înscriere	8.200	
5	Fond pentru ajutoare și pensii	94.198	644.198	5	Chirii încasate	161.954	
	III. Cheltueli generale :			6	Timbre 5% asupra cărți de religie	21.186	331.826
6	Salarii	897.990					
7	Materiale și imprimare	103.321					
8	Deplasări și jetoane	362.002					
9	Diverse	64.077					
10	Porto	34.956					
11	Întreținerea localului	117.450					
12	Extraordinare	6.319					
13	Impozite	52.681	1.615.796				
	Total cheltueli		3.441.922				
14	Beneficiul net pe 1938		1.713.256		Total venituri		5.155.178
			5.155.178				5.155.178

Președinte, **Prof. Pr. H. Rovența**

Director, **I. C. Costescu**

Șeful Contabilității, **Al. Pegulescu**, Expert Contabil

Verificat și găsit în concordanță cu registrele

Cenzori: **Pr. Gh. Păunescu**, **Pr. C. Gr. Vănescu**, **Dr. Petru Debu.**

SITUAȚIA

Cassei de Economie, Ajutor și Credit a Clerului Ort. Român pe Eparhii la 31 Dec. 1938

No. crt.	EPARHIILE	Nr. membr.	Coțizații	Dep. spre fruct.		Total depuneri	Imprumuturi		Total împrumuturi
				la termen	la vedere		scurte	lungi	
				1	Argeșului		1035	3556035	
2	Aradului	28	150779	15145	—	15145	199438	—	199438
3	Buzăului	982	3809860	—	55072	55072	1668227	1643869	3312096
4	Hotin-Bați	954	2821599	—	—	—	999151	231253	1230404
5	Clujului	420	1817694	—	—	—	607819	100314	708133
6	Cetatea Albă	531	1820729	—	—	—	909290	96046	1005336
7	Chișinaului	902	2807347	—	5307	5307	1414459	506669	1921128
8	Caransebeșului	450	1560114	—	—	—	809852	314184	1124036
9	Constanței	697	2857015	9145	12460	21605	1635815	3353827	4989642
10	Dnnarea Jos.	414	1606701	—	—	—	1217787	795614	2013401
11	Hușilor	762	1918137	—	664	664	1404531	736740	2141271
12	Oradiei	198	330103	—	571	571	142826	—	142826
13	Moldovei	1601	6213858	43429	9981	53410	3343011	1848998	5192009
14	R. N. Severin	2663	7657585	592385	22261	614646	3932913	2920345	6853258
15	Ungro Vlahiei	3172	13559175	2755018	3791450	6546468	11832193	10576494	22408687
16	Romanului	926	2885499	—	1559	1559	1628049	933970	2562019
17	Sibiului	24	173707	—	—	—	77397	—	77397
18	Membrii scoși din buget *	5757	2761750	—	—	—	—	—	—
		21516	58307687	3416154	3920635	7336789	34403732	26018020	60421552

*) Pensionați, decedați, suspendați, cari nu și-au lichidat situația la Cassă.

INFORMAȚIUNI

Prea Sfințitul nostru Episcop Gherontie a primit cu ocazia Sfintelor Paști, telegrame de felicitări și urări din care redăm:

Mulțămesc cu creștinescu! : Adevărat a Inviat
Carol Rege

* *
*

M. S. Marele Voevod Mihai de Alba Iulia transmite mulțumiri prin adjutantul său, pentru urările primite.

* *
*

Asemenea Alteța Sa Regală Elisabeta a României.

* *
*

Hristos a Inviat

Armand Călinescu

* *
*

Cele mai bune urări Prea Sfinției Voastre și clerului, cu Hristos a Inviat.

Nicodim, Mitropolitul Moldovei

* *
*

Cele mai bune urări de sfânta Inviere, întru mulți ani
Mitropolit, Visarion

* *
*

Au mai trimis telegrame cu ocazia patronului, Sf. mucenic Gherontie, 1 Aprilie și a Sfintei Invieri: Revizorul Eparhial, Protoiereii Eparhiei, mulți preoți, școala de cântăreți, d-l Cialcâc primar Călărași și alții.

Tuturor le mulțumește pe această cale și le răspunde cu salutul creștinesc: *Adevărat a Inviat.*

* *
*

Practicând datinele dragostei creștine de a împărtăși. Părintelui sufletesc bucuriile Invierii, preoții și reprezentanții autorităților din orașul Constanța au felicitat pe Prea Sfințitul

nostru Episcop Gherontie, a doua zi de Paști, întrucâtprima zi oficiase la Catedrala Patriarhiei.

Serbarea a avut loc în cadrul unei solemnități impresionante.

După săvârșirea sfintei Liturghii, în biserica catedrală, s'a format un convoiu cu preoții în frunte. Prea Sfințitul Episcop, îmbrăcat în mantia arhierescă, în sunetele clopotelor și în cântările corului cântăreților bisericești, cari psalmodiau cântarea de laudă a Maicii Domnului, din acel praznic, au mers cu toți cei de față și oficialitățile în salonul de recepție al reședinții episcopale.

Acest cortegiu sărbătoresc ne amintește de vechile alaiuri domnești, cari se făceau dela palat la Mitropolie în sărbătorile mari creștinești.

Într'o caldă atmosferă de dragoste creștinească, s'a oficiat un polihroniu, corul catedralei dând răspunsurile.

Prea Sfințitul Arhiepiscop Vicar, Galaction, a adus din partea Eparhiei și a preoților, felicitări P. S. Episcop, exprimându-și bucuria, că a venit în mijlocul fiilor sufletesti, să prăznuiască împreună cu ei Sfânta înviere a Domnului. Arată apoi măgulirea care o simțim toți, că de sărbătorile Sf. Paști, Prea Sfințitul Episcop a oficiat la Patriarhie, ceea ce constituie o cinste deosebită.

Prea Cucernicul Referent Econom Arghir Vârnav, din partea personalului birourilor Episcopiei, arată bucuria fiască care o simte de a sărbători pe Părintele sufletească și Stăpânul pentru două momente solemne: unul al patronului Său, mucenicul Gherontie, care a fost la 1 Aprilie, când Prea Sfinția Sa n'a fost la Constanța și al doilea al serbării Invierii Mântuitorului din anul acesta.

Exprimă devotamentul și oferă toată puterea de muncă a personalului administrativ, spre a putea îndeplini îndatoririle lor și a corespunde încrederii acordată de Prea Sfinția Sa.

Arată dragostea și grija părintească, pe care Prea Sfințitul Episcop o are pentru fiii Săi sufletești, munca și devotamentul pentru biserica națională, precum și progresele realizate în cuprinsul Eparhiei.

Roagă pe Dumnezeu a-L ține mulți și fericiți ani.

Răspunzând Prea Sfințitul Episcop, își exprimă mulțumirea, că e înconjurat de dragostea fiilor Săi duhovnicești. A primit la București urările de bine și exprimarea dragostei celor care-L iubesc și L-apreciază, cu ocazia serbării zilei numelui la 1 Aprilie, iar acum binecuvintează și mulțumește și aceluia și acestora pentru urările, care Le fac. Arată că realizările, despre cari au pomenit vorbitorul, se datoresc în deosebi și concursului neprecupețit al preoțimii de sub conducerea Prea Sfinției Sale.

Mulțumește lui Dumnezeu, că l-a învrednicit a ajunge la această serbare și la etatea de peste 70 ani. A dat tuturor sfaturi și îndemnuri spre dragostea către Dumnezeu și neam, care acum trece prin încercări grele, timpurile fiind turburi. Termină strigând: Trăiască Regele.

Intr'o atmosferă caldă serbarea a luat sfârșit.

* * *

Dela Duminica Floriilor până a doua zi de Paști, Prea Sfințitul nostru Episcop a oficiat anul acesta serviciile divine la Sfânta Patriarhie, reinviind fastul și evlavia din timpurile marilor ierarhii ai scaunului mitropolitan din București.

P. S. S. este cunoscut și apreciat de bucureșteni din timpul când era deservent al Catedralei Mitropoliei Ungro-Vlahiei.

Prin talentul muzical și cunoștințele P. P. Sale de tipic bisericesc a contribuit la execuția maestoasă a serviciului divin, impresionând pe credincioșii veniți la slujba religioasă.

M. S. Regele și autoritățile superioare din stat au luat parte la solemnitățile obișnuite.

E o cinste, care se refrânge și asupra Eparhiei noastre.

* * *

In lucrarea P. S. nostru Episcop D. D. Gherontie „Indrumătorul liturgic“ editată cu aprobarea Sfântului Sinod, s'au strecurat greseli din vina Tipografiei.

În erată, la psaltichie, nu sunt toate îndreptările.

Gorgoanele sau lipsesc, sau sunt fără coadă. În muzica occidentală notația e complectă. Rugăm preoții din regatul vechiu, cari cunosc amândouă muzicile, să corecteze după textul occidental, pe cel oriental.

* * *

Consiliul Eparhial de Constanța a ținut ședință Vineri 28 Aprilie a. c., făcând lucrările pregătitoare pentru Adunarea Eparhială, a anului 1938-1939, care va avea loc în ziua de Dumineca Samarincii, 7 Mai a. c. în sala de ședințe a Eparhiei.

* * *

La Sfânta Episcopie a Constanței funcționează de mulți ani un atelier de croitorie, pentru confecționarea de: haine preoțești, veșminte bisericești și culioane, cu prețuri avantajoase. Primește comenzi. Se recomandă C. Preoți din Eparhie, a-și procura numai de la acest atelier, asigurându-i, că vor fi câștigâți ca cost și mulțumiți ca execuție.

BIBLIOTECA eparhială are opere teologice ale autorilor renumiți din ortodoxie, vechi și noi și este la dispoziția preoților doritori de studii, studenților teologi și a oricărui voește a se aprofunda în studii teologice, împrumutând cărți pe termen de o lună sub garanția preoților parohi.

* * *

Din inspecțiile făcute, rapoartele P. C. Protoierei și din îndatoririle, care se impun acum preoțimii, reese că preoții conștiințioși muncesc foarte mult prin noile obligațiuni la predarea învățământului religios în școala primară și practicile creștine pentru tinerii strejeri, premilitari și în căminele culturale

Sfătuim pe toți a nu da înapoi și a ține sus crucea lui Hristos și drapelul național, căci va veni timpul, când vor fi răsplătite aceste osteneli, cari acum se fac gratuit.

* * *

Duminică 16 Aprilie a. c. au depus jurământul în toată țara comandanții de stoluri strejerești în capitalele județelor, iar Duminică 23 au depus făgăduința strejeri.

Stolul școlii primare din Țândărei Ialomița, după ce a luat parte la serviciul Sf. Liturghii, în ziua de Duminică 23 Aprilie, Sf. Gheorghe, patronul armatei și al strejeriei — armata albă — a depus făgăduința. Intr'un cadru solemn și impresionant a executat: crezuri, coruri, poezii, mișcări și devize, cari te făceau să tresalți prin sprinteneala mișcărilor și textul stacato al cântecelor. Copiii crescuți în asemenea simțăminte ne asigură viitorul de mâine al neamului.

Credința ortodoxă și virtuțile străbune sânt invocate la fiecare mișcare. Serviciul divin a fost oficiat de Preoții Chirulescu-tațal și fiul, iar comanda a dat o D-1 T. Alexandrescu învățător, comandant strejer.

A vorbit preotul St. Chirulescu și D-1 T. Alexandrescu arătând roslul Sf. mucenic Gheorghe de patron al armatei, exemplu de ostaș viteaz și credincios împăratului și lui D zeu.

A asistat D-1 C. Petrescu, subrevizor școlar, toate autoritățile comunale și părinții copiilor.

A fost o serbare impresionantă.

* * *

COPIE după adresa Inspectoratului Regional de Jandarmi Marea-Constanța No. 33500/939 către Sf. Episcopie înregistrată la No. 2059/939.

La adresa No. 1502 din 18 Martie 1939;

Am onoare a vă face cunoscut că Jand. Plut. Ion Dănilă șeful postului Miloșești jud. Ialomița, a fost îndepărtat pentru totdeauna din serviciu, pe data de 1 Aprilie 1939 pentru necuviință arătată față de Cucernicul Părinte Radu Constantinescu, parohul din Miloșești-Ialomița.

p. Inspector Reg. Jand. „Marea“ Constanța
Lt.-Colonel, (ss) R. Munteanu

Mișcarea personalului

Nouii hirotoniți :

Pe data de 1 Aprilie a. c.

Pr. I. Negoijă la parohia Cosâmbești-Ialomița.
 Pr. Gh. Răileanu la parohia Tichilești-Constanța.
 Pr. Gheorghe Valahe la parohia Beilic Constanța.
 Pr. Gh. Constantinescu la parohia Broșteni-Ialomița.
 Diaconul I. Mirică la școala de cântăreți.
 Diaconul Alex. Zaharia la școala de cântăreți.

Transferări de preoți :

Pr. Bănică Roșescu de la Tusla la Cotul Văii jud. Constanța pe 1 Aprilie.
 Pr. Petre Rășanu de la Orboești la Jegălia-Ialomița pe 1 Martie.
 Pr. Gh. Bădie de la Broșteni-Ialomița, la Cernica-Ilfov, pe 1 Aprilie.
 Pr. St. Dumitrescu de la orașul Constanța la Orboești Ialomița pe 1 Aprilie.

Demisii de preoți :

Pr. Toma Protopopescu parohia Adormirea Constanța pe 1 Mai 1939.
 Pr. Bănică Roșescu parohia Cotul Văii jud. Constanța pe 1 Mai 1939.
 Pr. P. Polifronescu parohia Beilic jud. Constanța pe 1 Februarie 1939.

Numiri de cântăreți :

D-I Const. Niculciu la Baia jud. Constanța pe 1 Aprilie.
 D-I Gh. Stănescu, Fetești Gară Ialomița pe 1 Aprilie.

Transferări de cântăreți :

D-I Dumitru Novac de la Speteni la Broșteni-Ialomița pe 1 Aprilie.
 D-I Șarban Chirilă de la Basarabi la Anadolchioi I. Constanța pe 1 Aprilie.

Parohii Vacante :

Pe ziua de 1 Mai 1939 s'au declarat vacante parohiile:
 Adormirea I și ~~St. Dumitru~~ din municipiul Constanța și
 Cotul Văii din jud. Constanța car pe Sf. Dumitru Cta, pe 1 April
a. c.

T A B L O U

**De cărțile recomandate pentru dări de seamă și analize
literare la cercurile pastorale-misionare.**

Primele zile ale Creștinismului 3 volume I. P. S. Nicodim	
Ortodoxia	Bulgakoff
Un nou ev-mediu	Berdiaef
Un păstor model.	Idem
Puncte cardinale în Haos	N. Crainic
Ortodoxie și Etnocrație	Idem
Papucii lui Mahmud	Gala Galaction
Clopotele Mănăstirii Neamțului	” ”
Doctorul Taifun	” ”
Roxana	” ”
Concordanță a N. T.	Lascarov Moldovanu
Mamina	” ”
Tătu nu	” ”
Fabiola	” ”
De vorbă cu sătenii	” ”
Biserica ortodoxă	Arseniev
Isvoarele Ortodoxiei, publicațiile	Pr. O. Căciulă și D. Fecioru
Lucrările	P. S. Irineu
Apostol	C. Petrescu
Fără credință	Sinchievici
Să-l urmăm	Idem
Lourdes și Maglavit	Dr. Marinescu
Un păstor model	Pr. Gh. Petrov
Pe urmele lui Hristos	”
Viața lui Iisus	Giovani Papini
Un om sfârșit	”
Viața lui Iisus	Fr. Mauriac
Creștinismul credință utopică ?	Pr. Gargulescu
Școala muncii	S. Mehedinți
Școala păcii	”
Școala poporului	”
Cele patru patimi și remediile	Dr. Paulescu
Creștinism și comunism	Pr. V. Iordăchescu
Printre Apostoli	C. Chirițesca
Pentru conf.	
Cons. Ref. <i>Icon. M. Rădulescu</i>	

SPRE ȘTIINȚĂ

Revista apare sub îngrijirea Secției Culturale.

Schimbul de reviste, trimeteri de articole, abonamente și orice corespondență, se va adresa Revistei «Tomis» la Sfânta Episcopie, Constanța.

ABONAMENTUL:

1 an pentru preoți, epitropi și abonați particulari	120 lei
1 an pentru cântăreți	100 „

SFÂNȚA EPISCOPIE — CONSTANȚA

~~no~~ *Facultatea de Teologie,*
P. C. Sale *Universitatea*
~~Comnului~~

pentru biblioteca

Comuna _____

~~Județul~~

Bucuresti